

De vijfpuntige toom moet zo worden afgesteld, dat als de vlieger op de rug ligt, de toomring zich loodrecht boven het midden van de neuszijde van de vlieger bevindt.

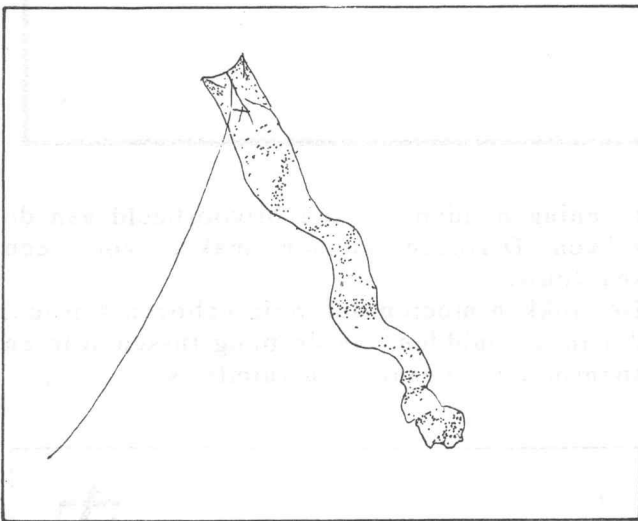
Eén toompunt komt op de kruising van de diagonalen. Twee aan de bovenste delen van de diagonalen op 1/3 vanaf de bovenhoeken en nog eens twee halverwege tussen benedenhoeken en kruising. Tenslotte wordt aan de neus-

zijde van de vlieger een ring of wartel vastgezet, die zo om de vliegerlijn moet kunnen worden bevestigd, dat hij vrij heen en weer kan schuiven.

Klaar! Nu kan de prachtige prent de lucht in, maar let wel op de trekkracht. Die kan aanzienlijk oplopen.

Wim

makkie

Mijn aangeboren neiging om veel werk te vermijden dwingt me al jaren te zoeken naar de eenvoudigste vlieger. Als straf voor luiheid, gooien telkens weer nieuwe kandidaten hoge ogen en houden me permanent bezig.

Deze keer vraag ik aandacht voor een simpele uitvoering van een vlieger, die lang geleden door Tal Streeter werd gemaakt als vliegende streep. Dit makkie bestaat uit een stuk mylar, polyteen of tyvek, breed 30 cm en lang 4 à 5 m. De maten zijn niet bijzonder kritisch en hij is in een half uurtje gemaakt. Het kopstuk wordt in vorm gehouden door vier dunne stokjes. Bamboe (tuinbedrijf) van hoogstens 2 à 3 mm doorsnee is geschikt. De lengten zijn:

1 ligger, liefst plat, 30 cm

1 staander 40 cm

2 kruisstukjes elk 48 cm.

Maak de ligger krom door een draadje tussen de einden te spannen of door hem eerst nat te maken en dan boven een kaarsvlam te buigen, met de binnenkant naar de vlam. Het stokje mag net niet schroeien. Plak de stokjes met

plakband tegen het zeil aan de rugkant. Vanaf de buikkant prikken we met naald en toomdraad door het zeil om de beide einden aan de staander te knopen. Het geschikste toompunt zoeken we proefondervindelijk met een verschuifbaar ringetje of paperclip.

De lijn komt niet erg steil te staan en de vlieger blijft kronkelen, maar zijn windbereik is verrassend ruim.

Harm

